

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

17. évfolyam 9.szám - az Úr 2016. évének szeptember havában

Angyalok és démonok

Az emberiség életében minden időben meghatározó volt a természetfelettel való kapcsolatteremtés. Ez a keresése az embernek, mint tudjuk, nem egyoldalú. Isten is keresi az emberrel a kapcsolatot. Ezt nem csak a csodákon, a Kinyilatkoztatáson, a teremtett világon, a megtestesülés csodáján, vagy a személyes imádságon keresztül teszi, hanem személyes létezőkön, küldötteken keresztül is, akiket angyaloknak nevezünk.

Az angyalok tehát hírvivők, küldöttek, maga az "angyal" elnevezés is ezt jelenti. Minden bizonnyal azért hívjuk így őket, mert csak ennyit tudunk róluk. Valószínűnek tartom, hogy nem is kell többet tudnunk róluk. A Kinyilatkoztatásban megkaptunk mindent, ami az üdvösségünkhöz szükséges. Ez igaz az angyalok esetében is. Tudjuk, hogy vannak jó angyalok, akik Isten üzenetét közvetítik számunkra. Ennek számos példáját látjuk a Szentírásban, gondoljunk csak az angyali üdvözletre. Az ő küldetésük, hogy Isten és ember kapcsolatát megkönnyítsék. Ugyanakkor tudunk a bukott angyalokról is, akik ezt a küldetésüket valamiért elutasították. Őket nevezzük démonoknak, ördögöknek, akik az Istennel való kapcsolatunkat igyekeznek megakadályozni. Mindenféle mély teológiai igény nélkül lényegében ennyi mondható el az angyalokról. Ennek tükrében tudjuk helyén kezelni az életünkre gyakorolt hatásukat. Nem kell sem többet, sem kevesebbet gondolnunk róluk, mint akik. Talán a legjobban úgy érthető meg mindez, ha az angyalokra úgy tekintünk, mint Isten irántunk való végtelen szeretetének jeleire. Ha például az őrangyalokat vesszük, akkor egyből érthető ez. Az őrangyalok nem kicsi, aranyos, szárnyas lények, akik mindenhova követnek minket és vigyáznak, hogy el ne essünk, vagy el ne hagyjuk a pénztárcánkat. Ugyanakkor nem is fölénk magasodó, hatalmas teremtmények, akik segítsége nélkül tehetetlenek lennénk az élet kihívásaival szemben. Viszont gondoljunk bele, hogy Isten azzal, hogy ilyen erős pártfogókat ad mellénk, megmutatja, hogy végtelenül szeret minket és mindent megtesz azért, hogy kapcsolatba tudjunk vele lépni.

Mindezek mellett az angyalok a pusztá jelenlétükkel figyelmeztetnek is minket. A nép hagyományban a szeptember hónapot Szent Mihály havának is nevezték. Szeptemberben már érezhetően rövidebbek a nappalok és belátható közelségben van az év vége. Mindez a számadásra figyelmeztet bennünket. Számadásra első sorban magunknak magunkról. Mit, hogyan és miért tettünk? Kibontakoztattuk-e az Istentől kapott lehetőségeket, vagy elástuk talentumainkat? Bár a számadás fogalma manapság negatív fogalomnak tűnik, koránt sem az. A rendszeres visszatekintéssel tudjuk reálisan látni az életünket, annak eseményeit és ez elengedhetetlen ahhoz, hogy a továbbiakban annak megfelelően cselekedjünk, ami a leginkább javunkra és üdvösségünkre válik. Természetesen nem csak a miénkre, hanem mindnyájunkéra.

Rev. Rezsnek Ádám

Tóciói Harangszó

Kiadó: Fodor András plébános. Szerkesztő: Takács József

H-4031. Debrecen, Holló László sétány 1. Tel./Fax: (52) 491-060

A Harangszó elérhető honlapunkon is: <http://szentcsalad.dnyem.hu>

Szeptember

Szent Mihály hónapja , a Habsburg birodalomban a 18-20. században Őrangyalok hónapjának is nevezték.

Események templomunkban

Augusztus 31-én temették Károlyi József testvérünket, akit az Úr 82 évvel ajándékozott meg.

Szeptember 4-én Farkas Noémi részesült a keresztség szentségében.

Szeptember 12-én, a 30 évesen elhunyt Szálkai Gabriella testvérünket temettük és ajánlottuk az Úr irgalmába.

Szeptember 13. EGYH-KCP-16-0734 pályázatunk első talentum megosztó alkalmá.

Szeptember 14. Szentkereszt felmagasztalásának ünnepe. (A hagyomány szerint Ilona császárné 320-ban e napon találta meg Jeruzsálemben Krisztus keresztségét.)

Szeptember 17. Bellarmin Szt. Róbert püspök és egyháztanító emléknappja. –Az önként vállalt szegénységben élt főpap által írott ún. kis katekizmus 400 kiadást ért meg és 56 nyelvre, nyelvjárásra fordították le. 1744-ben magyarul is megjelent. (Legfrissebb német kiadása az Egyházmegyei Könyvtárban olvasható!)

Szeptember 24. Pályázatos közösségi, családi napunk Hármashegy-alján.

Szeptember 25. Szentírás vasárnapja. A szentmisén fiataljaink ének- és zenekara fog szolgálni.

Október 1: Elsőszoombat. A papság kegyelmi támogatásának napja. – E napon 14:00 órától plébániánk karitatív csoportja az Angyalföld téri régi kápolnáunkban adományokat oszt és fogad a rászorulóknak részére. – Október folyamán e nappal kezdődően hétköznaponként 17:30 órai kezdettel, vasárnaponként 8:30-tól közösen imádkozzuk a rózsafüzért.

Október 2-án, a vasárnapi szentmise után titokcsere lesz a Rózsafűzér Társulat tagjai számára.

Október 8. Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, Magyarország főpátrónájának főünnep.

Minden hétfőn 16:30-tól a Mária Légió tartja közösségi imaalkalmát.

Csütörtökönként az egyetemistáknak, **szombatonként** a középiskolásoknak lesz plébániánk hittantermében katekézis az esti szentmise után.

Imádkozom, imádkozunk, imádkozzunk

Régen, a mi kisiskolás korunkban, úgy kezdtük a napunkat , hogy az iskolában a padunkba bepakoltunk és mentünk a templomba misére. Áhítattal hallgattuk a „pap bácsi” szentbeszédét és apró történeteit...Majd imádkoztunk, énekeltünk és utána mentünk vissza az iskolába tanulni. Vallásos családuknak imával, Isten segítségével kezdtük és „zártuk” a napot. Édesanyánk testvéreimmel Erdélyből menekült. Édesapámért – aki hadifogoly volt – imádkoztunk és minden odalevő rokonért, ismerősökért és ismeretlenekért. Édesapám hazakerült. Ő naponta kora reggel ment misére és ellátta a sekrestyési teendőket (csak úgy önszorgalomból). Öcsénk ministráns volt, irigyeltük is érte.

Imával kezdtük a napot, kértük Isten segítségét mindenben és hálát adtunk érte.

Az imától megnyugszom. Imádkozom jártomban, a buszon, a vonaton. Este sajnos bele-bele alszom imáimba, de éjszaka és hajnalban pótolom. Kérem a jó Isten segítségét a Fiamra és Családjára, rokonaimért, ismerőseimért, betegekért, a világban élő minden emberért, akikért senki sem imádkozik, a jó halál kegyelméért és minden elhunyt lelki üdvéért.

Wancsakovszkyné Gitta

Az angyalokról

Nem látjuk annak semmi nyomát a kánoni iratokban, hogy egy rendszerbe foglalt tanítást igényelt volna az 1. századi kereszténység az angyalokat illetően. (...)A születőben levő egyház gazdag angyal hagyományt örökölt a zsidóság közvetítésével. Ezt a sokszínű hagyományt természetes módon a szerző és címzettek közös ismeretéhez tartozóként használják fel az újszövetségi könyvek szerzői. Az angyalokról való újszövetségi beszéd mód újdonsága abban áll, hogy azt a Jézusról való beszéd és az evangélium hirdetésének szolgálatába állítja és annak alárendeli.

(Szatmári György: Angyalok az Újszövetségben . 2011.)

A szellemi lények létezése – akik nem testiek, és a Szentírásban angyalok néven szerepelnek – hitigazság. (...) Annak folytán, hogy tiszta szellemi teremtmények, értelemmel és akarattal bírnak: mint teremtmények személyes lények és halhatatlanok. Minden látható teremtményt felülmúlnak tökéletességben.

(Katolikus Egyház Katekizmus, 1992. Nr. 328 és 330.)

Hogy minden embernek külön (őr)angyala lenne, az csak konkretizálása az angyalok általános szerepének, ami akkor is kiterjed minden emberre, ha nincs is mindenkinek külön őrangyala.

(Gál Ferenc teológia-professzor)

Előre- és visszatekintések

„**Nekilendülök annak, ami előttem van.** Futok a kitűzött cél felé...” (Fil 3,13-14)

Az emberi élet olyan, mint egy olimpia – legalábbis néha nagyon úgy tűnik, ha Szent Pálnak a leveleit olvassuk. Ebben az olimpiában mi magunk vagyunk a versenyzők. Futunk, versenyzünk, hogy valamilyen célt érjünk el: egy sikeres tanév, munkahelyi előléptetés, boldog nyugdíjas évek, végül pedig vár ránk az örök élet.

Azonban egy versenyző nem indulhat az olimpián, ha nincs előre jól felkészítve, nincsenek támogatói, szponzorai. A mi életünkben is rengeteg támogatóra találhatunk: a családtagok, a rokonok, barátok, de végső soron a legnagyobb szponzor mindig az Isten. Egy verseny nem verseny azonban ellenfelek nélkül. Az ellenfelek alatt nem mindig azokat kell érteni, akik minket le akarnak győzni (ilyenek is vannak), inkább azokat, akik húznak minket. A mi életünkben ilyen „ellenfelek” lehetnek a példaképeink, mondjuk például a szentek. Nekik már sikerült valamit elérniük, most mi is igyekszünk követni őket, felzárkózni hozzájuk.

Természetesen egy versenyzőre mindig kíváncsiak: gondoljunk csak bele: a híradó, az újságok, a média mind-mind közvetíteni akarja a küzdelmet. Az életben is így van, sokszor kíváncsiak ránk, néha jó, néha kevésbé jó szándékkal, ezzel meg kell tanulni együtt élni, hogy a saját magunk értékelése ne sokban függjön ezektől a híradásoktól.

Az olimpia azonban sokszor híres a csalásokról: egyrészt a dopping botránytól, másrészt a bírói túlkapasokról. Nagy felelősség van rajtunk az életben is, hogy betartsuk a legfőbb szabályokat: a rendet, a törvényt, hogy méltóképpen futhassunk a cél felé. Másrészt mindig érnek minket igazságtalanságok, bírói túlkapasok, amelyek zavarnak, bántanak

minket. Először is mindig próbáljunk meg kiállni az igazság mellett, ha ez nem sikerült, akkor se adjuk fel, a mi olimpiánknak nem csak egy futama van, hanem rengeteg még... Az élet tehát nagyon sokban hasonlít egy olimpiához, a különbség csupán az, hogy itt az olimpiai láng sose alszik ki!

ifj. Németh István

A katolikus világ fiataljaival Krakkóban

2016. július 30... eddig a napig kellett, hogy várjak, míg végre a saját szememmel is láthattam a pápát. Nagy élmény, az biztos, de ne rohanjunk a végére, kezdjük az elején, hogy mi és hogyan is történt a 2 hetes kis lengyelországi utazás alatt.

Napokkal az indulás előtt már érezhető volt, hogy fejben egyre kevésbé tudok itthon lenni, de természetesen tettem a teendőimet, mígnem elérkezett végre a várva várt nap. Már a buszút alatt érezhetővé vált, hogy egy teljesen fiatalos, nyitott és önálló társaság verődött össze az egyházmegyéből. (Plébániánkat Pallag Sári, Szél Barnus, Papp Gabi, Reznek Ádám atyánk, valamint jómagam képviseltük.) Lódz városában töltöttük az előtalálkozót, melyet én nagyon vártam, mert az a közösség (CheminNeuf) szervezte, akiknél még érettségi után egy kisebb időt kint töltöttem Franciaországban. Éppen ezért rengeteg teljesen véletlen találkozás tette sokkal érdekeltebbé a hetet számomra. Hétfő esti megérkezésünk, valamint a családoknál történő elszállásolásunk után, kedd reggel azon ment a vita köztünk Varsóba tartva, hogy ki is kapott jobb fogadócsaládot. Jó volt megtapasztalni kicsit személyesen is, miszerint „lengyel-magyar két jó barát...”. Varsói kis kitérőnk után a hét már Lódz-ban telt, ahol rengeteg nagyon különféle és érdekes program várt bennünket. A világ minden tájáról érkeztek előadók, igen érdekes témákról beszélve nekünk. Itt 5000 fiatal, mintegy 79 országból gyűlt össze. A találkozó ideje alatt Brzesko-ban, egy Krakkótól 40-50 km-re fekvő kis településen voltunk elszállásolva, így a krakkói programok nagy részéről egyébként le is maradtunk. Út közben megálltunk a *czestochowai* Fekete Madonnát megtekinteni, ami szintén egy felbecsülhetetlen élmény volt számunkra. Ezen a héten már több szervezésbeli probléma is akadt, de ekkora tömeg esetén ez elkerülhetetlen, valamint a szervezők folyamatosan igyekeztek a felmerülő problémák kiküszöbölésére. Természetesen a távolság ellenére azért több ízben is sikerült Krakkóban járnunk, de mire felértünk, mindig ijesztően nagy sor állt minden bolt, templom, étterem előtt, így azért kevesebbet láttunk Krakkóból, mint lehetett volna. A találkozó utolsó estéjén virrasztásra mentünk. Csupán pár nagyon fontos és nélkülözhetetlen dolgot vittünk magunkkal, gyalogoltunk közel 10 km-t, hogy egy nagy füves térre érve együtt lehessen az összes fiatal, aki jelen volt ezen a héten. Ekkora tömeget még életemben nem láttam, és nem is biztos, hogy fogok. A világ szinte minden országából, mintegy 1,5-2 millióan voltunk, azért, hogy együtt imádkozhassunk és virraszthassunk a pápával. Leírhatatlan, mekkora élmény volt.

Gyarmati Ádám

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvérek

Szeptember 18. (Évközi 25. vasárnap): Gyarmati család

Szeptember 25. (Évközi 26. vasárnap): Ifjúság

Október 2. (Évközi 27. vasárnap): Pallag család

Október 9. (Évközi 28. vasárnap): Mária Légió

Megér egy mosolyt

Egy focicsapat sikertelen középcsatára meghal. A mennyország kapujában találkozik Szent Péterrel, aki megkérdezi tőle: - Hogy lehet az fiam, hogy most megtaláltad a kaput?